

РЕШЕНИЕ

№ 6161

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6801** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител юрк. Н., срещу решение от 27.04.2020г., постановено по н.а.х.д. № 11673/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-509/13.05.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Осигурителен надзор“, упражняващ правомощията на председател на КФН, с което на основание чл. 32, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) на С. А. П., в качеството му на изпълнителен директор и представляващ [фирма], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 32, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗКФН.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът счита за неправилни изводите на въззивния съд, че е налице нарушение на чл. 34 от ЗАНН, както и че наказващият орган неправилно е ангажирал отговорността на наказаното лице в качеството му на представляващ банката. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на

наказателното постановление.

Ответникът – С. А. П., чрез пълномощник адв. В., в съдебно заседание и с представени писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

При извършване на текущо наблюдение на търговията на Българска фондова борса св. Д. – ст. експерт в отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на финансови злоупотреби” към дирекция „Надзор на инвестиционната дейност” при КФН, установил, че по отношение на търговия с акции от капитала на [фирма], основен купувач по позицията в периода от 21.12.2017г. до 02.01.2018г. било дружеството [фирма]. През посочения период цената на акциите на [фирма] на регулирания пазар, организиран от [фирма], се повишила с 20%, а именно от 5,143 лв. цена „отваря” на 21.12.2017г. до 6,16 лева цена „затваря” на 02.01.2018г. Дружеството [фирма] участвало с 208 сделки (64% от общия брой сделки на пазара през посочения период) и придобило 233 814 акции (98% от изтъргувания обем акции на регулирания пазар през периода) на обща стойност 1 258 058 лв., след което цената по позицията започнала постепенно да се понижава.

В хода на проверката било установено още, че паричните средства, които [фирма] използвало за придобиване на акции от капитала на [фирма], били от парична вноска на „А. М.“ Л. при увеличаване на капитала на дружеството. По сметката, от която на 21.12.2017г. „А. М.“ Л. превело 1 000 000 евро към [фирма], с основание „увеличение на капитала“, на същата дата постъпила сумата от 1 000 000 евро от „В. Н.“ (С.) Л., без да било посочено правното основание за превода и номер на сметка, от която постъпили средствата.

В кръга на своите правомощия КФН предприела проверка за установяване на наличието на нарушение на чл. 15 вр. с чл. 12 § 1 на Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16.04.2014г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията. В тази връзка с писмо изх. № 09-06-7/26.06.2018г. на председателя на КФН, на основание чл. 18, ал. 3 от ЗКФН от представляващите [фирма] било изискано да представят в КФН информация, представляваща банкова тайна по отношение на банковата сметка на „А. М.“ Л., включително и такава, отнасяща се до „В. Н.“ (С.) Л..

С писмо вх. № 09-06-7/05.07.2018г. от страна на [фирма] било отказано предоставяне на исканата информация, доколкото същата касаела лице, което не било поднадзорно на КФН.

С писмо изх. № 09-06-7/16.08.2018г. повторно от страна на КФН било изискано от представляващите [фирма], между които и жалбоподателят С. П., да предоставят поисканата информация, като изрично било разяснено, че банките са длъжни да

предоставят на КФН информация и по отношение на други лица, които не са поднадзорни на КФН, за които има данни, че са извършили нарушение на изрично посочени нормативни актове.

В писмото бил предоставен 3-дневен срок за изготвяне на отговор, считано от датата на получаването му. Видно от известие за доставяне № ИДПС104007NUDH4, писмото било получено на 20.08.2018г. В указания срок, т.е. до 23.08.2018г. в КФН не постъпила изисканата информация или отговор на изпратеното писмо.

На 27.08.2018г. в КФН постъпило писмо от [фирма] с вх. № 09-06-7/27.08.2018г., подписано от представляващите Н. Н. и С. П., с което се отказвало да бъде предоставена изисканата информация, доколкото в писмото, с което се изисквала информация от страна на КФН, не било посочено дали и за какво нарушение има данни по отношение на другите лица, които не са поднадзорни на КФН, а именно „В. Н.“ (С.) Л..

Св. Д. приел, че с непредоставянето на посочената информация, С. П., в качеството му на представляващ [фирма], е възпрепятствал заместник- председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, при осъществяване на надзорните му правомощия по чл. 12, ал. 1, т. 14, чл. 15, ал. 1, т. 16 от ЗКФН и чл. 4, ал. 3 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти във вр. с чл. 15 вр. чл. 12, § 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014, с което е нарушил разпоредбата на чл. 32, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗКФН.

За констатираното нарушение св. Д. съставил АУАН № Р-06-1353/21.11.2018г. против С. П., който бил връчен на упълномощено от последния лице. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпило писмено възражение срещу съставения АУАН.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП № Р-10-509/13.05.2019г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, на основание чл. 32, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗКФН.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото е установена от показанията на актосъставителя св. Д., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН е съставен извън срока по чл. 34 от ЗАНН, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила. Приел е също така, че в конкретния случай неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на С. П., в качеството му на представляващ [фирма]. По тези съображения съдът е отменил наказателното постановление като издадено в нарушение на процесуалния и материалния закон.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Законосъобразни са изводите на въззивния съд, че АУАН е съставен извън 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Последната разпоредба предвижда, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая с писмо изх. № 09-06-7/26.06.2018г., адресирано до представляващите [фирма], сред които и жалбоподателят С. П., председателят на КФН е изискал на основание чл. 18, ал. 3 от ЗКФН да представят в комисията в срок от пет работни дни от получаване на писмото

информация, касаеща банкова сметка с IBAN [банкова сметка] и титуляр В. Н. Л.. В писмото изрично е посочено, че в случай че не бъдат предоставени изисканите информация и документи в указания срок в КФН, ще бъде ангажирана административнонаказателната отговорност по чл. 32, ал. 1 от ЗКФН на лицата, представляващи дружеството. Съгласно представеното по преписката известие за доставяне, писмото е получено в [фирма] на 28.06.2020г., като в указания 5-дневен срок изисканата информация не е предоставена в КФН. В този срок в КФН е постъпило писмо, подписано от служители на [фирма] - заместник-директор „Съответствие-СМК“ и специалист „Връзки с институции“, с което по същество е отказано предоставяне на исканата информация, тъй като същата касае субект, който не е поднадзорен на КФН. Изпълнителното деяние на описаното административно нарушение може да бъде извършено, както чрез действие, така и чрез бездействие - възпрепятстване на КФН или на нейните органи при осъществяването на надзорни правомощия. В случая обаче наказващият орган е приел, че следва да ангажира административнонаказателната отговорност на лицата, представляващи дружеството, а не на самото дружество, което изрично е отбелязано в посоченото писмо. При това положение не може да се приеме, че представляващите дружеството и в частност жалбоподателят П. са осъществили състава на вмененото им нарушение чрез действие – изричен отказ, обективизиран в писмото от 05.07.2020г., тъй като последното не изхожда от тях. Нарушението е осъществено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок, като е извършено в деня, следващ изтичането на определения от КФН 5-дневен срок, а именно 06.07.2018г. В 3-месечен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от момента, в който нарушението се счита за открито като извършено от конкретен нарушител. В случая, това е денят, следващ изтичане на 5-дневния срок за предоставяне на документи и информация. Именно от тази дата следва да се приеме, че процесното нарушение е открито като извършено от всеки от представляващите [фирма] и в частност от жалбоподателя П.. Оттогава, съгласно чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН е започнал да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, а процесният АУАН е съставен на 21.11.2018г., което означава, че административнонаказателното производство не е надлежно иницирано.

Обстоятелството, че впоследствие надзорният орган е изпратил повторно писмо с идентично съдържание до представляващите [фирма], не променя извода, че нарушението вече е било открито като извършено от конкретен нарушител/и. Възприемането на противното би означавало, че КФН може да изисква многократно от едни и същи субекти една и съща информация, като поставя нови срокове за нейното предоставяне и по този начин неоснователно отлага във времето началния момент на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд и по приложението на материалния закон.

В случая административнонаказателната отговорност на С. П. е ангажирана за това, че в нарушение на чл. 32, ал. 1, изр. 1, предл. 2 от ЗКФН, в качеството му на представляващ [фирма], не е предоставил изискани от КФН документи и информация, с което е възпрепятствал надзорните й правомощия. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗКФН, който възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон, се наказва с глоба от

1000 до 5000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. За нарушение по ал. 1 на юридическо лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 8000 лв. – чл. 32, ал. 2 от ЗКФН. При систематичното тълкуване на двете разпоредби законосъобразно съдът е приел, че нормата на чл. 32, ал. 1 от ЗКФН визира физическите лица, които в това си качество са възпрепятствали органите на КФН при надзорната им дейност, а не в качеството им на представляващи юридическо лице. Противното би обезсмислило съществуването на ал. 2 на чл. 32, предвиждаща санкция за самото юридическо лице, доколкото всяко юридическо лице се представлява от физическо лице/а. В допълнение следва да се посочи, че адресат на искането за предоставяне на информация по чл. 18, ал. 3 от ЗКФН са банките, поради което и неизпълнението на задължението им е скрепено с налагане на имуществена санкция по чл. 32, ал. 2 от ЗКФН.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. По делото са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Настоящият състав намира за основателно възражението на касатора за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, което следва да бъде редуцирано на 400 лв. съобразно чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2020г., постановено по н.а.х.д. № 11673/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на С. А. П. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: